

**Kilencedszer, kilenc szakaszban, május 9-én**

### **Élő rózsafüzér Budapestért**

**A május 9-én kilencedszer útnak induló élőrózsafüzér Budapestért gondolata *Molnár Andrástól* származik, aki 2003-ban egyetemistaként néhány hónapot Bécsben töltött. Az egyik templomban egyszer felfigyelt egy szórólapra, amelyen Bécs térképe látszott, körbefogva egy rózsafüzérrel. „Ez vajon az, amire gondolok?” – törte a fejét. – Gyalogtúra, illetve zarándoklat a város körül?” Igen, pontosan erről van szó, mint hamarosan megtudta.**

A bécsi élő rózsafüzér gondolata az első városmisszió évében, az arra való imádságos felkészülés jegyében született. II. János Pál pápa 2003-at a rózsafüzér évének nyilvánította. Ekkor született *Andreas Schätzle* atya ötlete, hogy milyen jó volna körbeimádkozni a várost. A Bécsset megkerülő, több napig tartó rózsafüzéres zarándoklaton András is részt vett, és azonnal felmerült benne, hogy milyen jó lenne ezt Budapesten is megszervezni.

Mikor kiderült, hogy 2007-ben Budapesten is lesz városmisszió, András megkereste a szervezőket, és javasolta e szép zarándoklási formát. Akkorra már konkrét tervei voltak, mert egy barátjával az előző években bejárták a terepet. A 180–200 kilométeres útvonalat kilenc, egyenként kb. 20 kilométeres szakaszra bontották, melyet aztán természetesen az érintendő templomok/plébániák miatt finomítani kellett. Cél volt a természeti értékek, látnivalók bekapcsolása is az útvonalba. A budapesti városmissziós szervező bizottság elfogadta a tervet, de a bécsihez képest annyiban módosították, hogy ne több napon át tartson a zarándoklat, hanem a szakaszokat – természetesen más-más résztvevőkkel – egyazon napon tegyék meg.

Így született meg a budapesti élő rózsafüzér, amit azóta is minden év májusában megrendeznek. Van, aki minden alkalommal más szakaszra megy, s így nyolc év alatt már valóban végigjárhatja a Budapest körüli teljes útvonalat.

### **A kilenc szakasz a szervezők szemével**

Az első szakasza Váci Egyházmegyéhez tartozó településeken halad át, és egy ponton kettéágazik. Az érintett települések: Máriabesnyő, Gödöllő, Mogyoród, Fót, illetve Máriabesnyő, Gödöllő, Mogyoród és Kerepes.

Immár kilencedik alkalommal indulunk egynapos gyalogos zarándoklatra, hogy a lábak imádságával is megvalljuk hitünket, imádkozzunk fővárosunkért, hazánkért, lakóhelyünkért. Nyíltan vállaljuk hitünket, összetartozásunkat, és reméljük, hogy egyre többen csatlakoznak hozzánk. A testi fáradságunkért lelki megnyugvást, felejthetetlen szép élményt kapunk cserébe. Sokat imádkozunk, énekelünk, gitáros csapat kísér bennünket, énekkarosokkal együtt. Az utcai kereszteknel imádkozunk, hogy zúgolódás nélkül tudjuk elviselni terheinket, vinni keresztünket, segíteni tudjunk mások terheinek cipelésében. Felváltva visszük a keresztek, a zászlókat, és a Szűzanya-szobrokat. A csendes erdei szakaszon jó elmélyülten imádkozni, de jut idő egy-egy zarándoktárs megismerésére is. Szeretettel fogadnak bennünket a templomokban és a pihenőknél is. A zarándoklat legbensőségesebb pillanata a főváros megáldása. Együtt zarándokol a fiatal az időssel, egymást erősítve, segítve.

A legidősebb társunk, aki végizarándokolta az egész útvonalat, 79 éves volt. A legfiatalabb 8 hónapos, a szülei babakocsiban tolták. Volt velünk egy szakaszon egy kismama, aki második gyermekét a szíve alatt hordva, kétéves kisfiával csatlakozott hozzánk.

Jó érzés látni a vidámságot és az örömet a reggeli gyülekezők arcán. Boldogság induláskor azt hallani, hogy olyan egyházközségekből is jönnek, ahonnan korábban nem voltak. Volt olyan év, hogy 39 egyházközségből gyűltek össze a zarándokok. Akkor 450 körül volt az első szakaszon zarándoklók száma.

Szívünk megtelik hálával, amikor a harangok zúgása mellett, a szemből érkező második és a kilencedik szakasz zarándokaival együtt, fáradtan, de boldogan vonulhatunk be a főtérre és a kerepesi templomba az esti szentmisére. Örömmel tesszük ilyenkor az oltárra a napközben, dobozban összegyűjtött imaszándékokat.

*Hatházy Juhász Erzsébet*

Az élő rózsafüzér második és harmadik szakasza reggel 8-kor Csillaghegyről indul és Fóton, illetve Máriaremetén van a végállomása. Indulás előtt körbeállunk, hogy mindenki elmondhassa, honnan jött, kiért, miért ajánlja fel a zarándoklatot. Az első néhány évben komppal keltünk át a Dunán. Az utóbbi időben a rómaifürdői Karácsonyi kis Jézus-templom érintésével az Északi összekötő vasúti hídon megyünk, ahol a Duna közepén a velünk zarándokló pap megáldja a várost. Az újpesti főplébániára érkezünk. Ezután érintjük a kertvárosi Szent István-templomot, és délben a káposztásmegyeri Szentháromság-templomban a zarándoklat felénél ebédszünetet tartunk. Zarándoklatunk talán legszebb része az alagi majori romtemplom meglátogatása. Fóton harangszóra vonulunk be a templomba, ahová az első szakasz zarándokai is érkeznek. A zarándoklatunk alatt végig a rózsafüzért imádkozzuk és énekelünk.

*Kurucz Pál*

A harmadik szakasz a csillaghegyi Jézus Szíve-templomból indul, és a Szentendrei úti Kövi Szűz Mária-kápolna, a Pesthidegkút-ófalui Sarlós Boldogasszony-templom érintésével meglehetősen nehéz terep bejárásával érkezik a Máriaremetei kegytemplomhoz. A 21 kilométeres út után itt találkozunk a szomszédos, negyedik szakasz zarándokaival és a helyi hívekkel, majd együtt vonulunk be a bazilikába. A megérkezés mindig öröm. Látni az arcokon a boldogságot, mert egy nehéz, de fényes napot hagytunk magunk mögött. Olyanok is vannak, akik a meglehetősen nehéz utat mezítláb teszik meg. Amikor megkérdeztem őket, miért, a következő választ kaptam: mert a budapestiekért imádkozunk... A jó hangulat mindenkire átragad, a szentmise méltó befejezése a napnak. Jó volt megint együtt lenni – mondják, és rögtön kérdezik is, hogy ugye jövőre is lesz élő rózsafüzér?

*Édl Román*

A zarándoklat negyedik szakasza Farkasrét és Máriaremete között húzódik, hossza 19 km, a lépésszámláló szerint: 29831 lépés. A szakasz előnye, hogy valóban igazi kirándulás, hiszen lakott területet kevéssé érint. A résztvevők pontos számát nem lehet megmondani. Nagyjából 150 fő az, aki az elejétől a végéig megteszi a távot. Sokan azonban csak egy-egy rövidebb szakaszra csatlakoznak. Népszerű például a Normafa és Makkosmária közti rész, ahol sok kisgyermekes család szokott csatlakozni, hiszen ezt a részt a jó minőségű földút miatt akár babakocsit tolva is végig lehet járni. Ez a szakasz az, amelyen a társat keresőkért is szoktunk imádkozni. Az egyik zarándok a férjével együtt nagyon szeretett volna még egy gyermeket a már meglévő gyermekeik mellé. Abban az évben a zarándoklaton az újabb gyermekáldást kérte Istentől. A következő évben már a kisbabával együtt zarándokolt a 4. szakasz egy részén, hálaadásképpen.

A negyedik szakasz zarándokai nagyon sok helyről érkeznek. Az Anna-réten mindig számba vesszük, hogy ki honnan érkezett. Sokan jönnek vidékről, sőt volt, aki külföldről. Több női szerzetesrend is képviselteti magát.

Nagyon szép a Normafánál a városmegáldás, valamint a budaszentlőrinci pálos kolostorromoknál a Kemenes Gábor atya által vezetett szentségimádás. Ennek kapcsán meg kell említeni a pálos atyákat is, akik sok szeretettel szokták várni a zarándokokat a romoknál.

A zárandoklat végén felemelő élmény, ahogy a harmadik szakasz zárandokaival találkozunk a máriaremetei templom előtt. A két szakasz résztvevői együtt vonulnak be a kegytemplomba, és vesznek részt a szentmisén.

*Fluck Éva*

Az ötödik szakasz is a farkasréti templomtól indul, de déli irányba. Jönnek kicsik és nagyok, hatévestől 84 évesig, akik megteszik a 19 km-es utat, amelyben 300 méter szintkülönbség is van. Tavalyelőtt lengyel, tavaly pedig perui és mexikói zárandoktestvéreket is vendégül láttunk, akik út közben saját énekeikkel és imádságaikkal erősítettek minket.

Első állomás a gazdagréti Szent Angyalok temploma. Útközben zenés ébresztőként máriás énekeket énekelünk a kertvárosi és a lakótelepi házak között. Érkezés után a gazdagréti hívekkel együtt imádkozunk, akik agapéval várnak bennünket. Itt kezdjük el gyűjteni az imaszándékokat, itt osztjuk ki az imádságos-és énekeskönyveket, és a zárandokjelvényeket. Sokan csatlakoznak hozzánk ezen a ponton is.

Következő célunk a Dobogóhegy.Odafelé imádkozzuk el az első rózsafüzért a városért és lakóiért. A hegy tetején kicsit pihenünk és gyönyörködünk a kilátásban. A résztvevők itt mondják el közösen az imát hazánkért és a városért, amelyet a velünk zárandokló atya városáldásával zárunk.

Dimbes-dombos utunkat a kelenvölgyi Szentháromság-templom felé folytatjuk, ahol imádkozunk és énekelünk, valamint nagy örömmel fogadjuk a kelenvölgyi testvérek vendéglátását.A testi felüdülés után továbbindulunk a Panoráma parkolóhoz. Ez a szakaszunk legnehezebb része a sok lépcső miatt, de a tetején elénk táruló káprázatos kilátáskárpótól a fáradságért. Délben itt imádkozzuk el az Úrangyalát. A Kamaraerdőben folytatjuk zárandoklatunkat, és itt mondjuk el a második rózsafüzért. Az ebédidőt egy tisztáson töltjük. Volt olyan év, hogy áldozatkész testvéreink az erdő közepén paprikáskrumplival vártak minket.

A harmadik rózsafüzért imádkozva a Szoborparkhoz vesszük az irányt, ahol megállunk, és az önkényuralmi rendszerek áldozataiért fohászkodunk. Következő állomásunk a budatétényi Szent Mihály-kápolna. Rövid gyaloglás és lelkes éneklés közepette érkezünk meg a verbiták Názáreti Misszióházához, ahol a házban esetleg zajló rendezvény függvényében kerül sor valamilyen rövid programra. Az út túloldalán vár minket a Szent István-plébániatemplom, ahol a plébános megismertet minket a templom történetével, érdekességeivel.

A Baross Gábor-telepi templomot érintve vesszük az irányt a Donát-hegy felé. Itt található a Doni emlékhely, ahol fohászkodunk a háborúk áldozataiért. A nagytétényi Nagyboldogasszony-templom felé haladva imádkozzuk el a negyedik rózsafüzért. A templom közelében találkozunk a 6. szakasz zárandokaival. A köszöntésünkre megszólaló harangok zengő hangjának kíséretében, testileg megfáradva, de ujjongó lélekkel vonulunk be a templomba, ahol a zárandoklatunkat ünnepi szentmisével zárjuk.

*Balogh Tamás*

A hatodik szakasz a Dunának három ágát is keresztezi. Soroksárról indul, a Molnár-szigetre, majd onnan réven Csepel-Királyerdőbe vezet. Girbegurba utcákon, a Tamariskadombon át a Csepel szívében lévő Jézus Szíve-templomot érjük el. Rövid lakótelepi szakasz után a Duna mellett, természetközeli környezet következik. Az M0-ás híd kerékpárútján kelünk át a Duna főágán, s a túlsó parton földút vezet a nagytétényi kastélyhoz és templomhoz, ahol a záró szentmisét tartjuk a hetedik szakasz zárandokaival együtt. A teljes táv 16 km.A szakaszhoz tartozó imalánc szándéka az élet tisztelete.

*Geiger József*

A hetedik szakasza soroksári főplébániától indul, és 18,5 km hosszú. Az elmúlt évbenszáztizenzarándokolunk, köztük régi kedves zarándoktársak, és sok új is. A tavalyi zarándoklatot megelőző hatalmas esőzések és útlezárások (csatornaépítés) miatt az utolsó pillanatban több helyen módosítanunk kellett a tervezett útvonalat. A Sós-mocsár járhatatlan volt, így kerülő úton jutottunk el az M5-ös autópálya mellett a városáldás színhelyére. Ez az út szintén földút, viszont sokkal szebb, tisztább, és kicsit rövidebb, így időben is sokat nyertünk. Soroksár és Pestszentimre határán csatlakozott hozzánk az ahárom rendőr, akik innentől kezdve egész nap segítették és biztosították a forgalmas útvonalakon való átkelést, és magukat nem kímélve, végigzarándokoltak velünk tíz kilométert. A nap végén tiszteletbeli zarándokoknak fogadtuk őket, és zarándok kitűzöt ajándékoztunk nekik.

Az érintett templomokban imádkoztuk a szentolvasót, míg útközben kántorunk vezetésével népénekeket énekeltünk, litániákat mondtunk. Egész nap csodás érzés volt meg tapasztalni a testvéri szeretet megnyilvánulásait, és egymás segítségét.

*Tordai Éva*

A nyolcadik szakasz útvonala: Rákoskeresztúr–Rákoshegy–Pestszentlőrinc. Az első pihenőt a Pesti úton álló országzászlónál tartjuk, ahol tavaly egyik társunk előadásában meghallgattuk a Magyar hiszekegyet, majd rózsafüzért imádkozva, a Szűzanya közbenjárását kérve folytattuk az utata madárdombi Szent Pál-templomhoz. A templombelső kortárs alkotásait bemutató ismertető után, rózsafüzért imádkozva továbbindultunk a rákoshegyi Kis Szent Teréz-templom felé, ahol II. János Pál pápa szobra előtt *Balik Béla* plébános fogadta a zarándoklat résztvevőit. A következő állomás felé vezető erdős szakaszon keresztutat végeztünk. A stációkat követően *Szőke Lajos* atya áldotta meg a várost. Ezek után örömteli szívvel érkeztünk meg az erzsébettelepi Szent Erzsébet-templomhoz, ahol a helyiekkel közösen Szent Erzsébet-litániát imádkoztunk, majd a miklóstelepi Szent József-templom irányába folytattuk a zarándoklatot. Mária-énekekkel kértük a Boldogságos Szűz közbenjárását hazánkért, Budapestért, családjainkért. A plébánián Varjú Imre atya fogadta a zarándokokat. A Szent József-litánia után az utolsó szakaszt megtéve a pestszentlőrinci Mária Szeplőtelen Szíve-templomhoz érkeztünk. Itt Szili András atya lelkesítő szavai közben csatlakoztak hozzánk a hetes szakasz zarándokai is, hogy együtt folytassuk az utat a Havanna-telepi Szent László-templomhoz, ahol a záró szentmisét tartottuk.

*Antal Attila*

A kilencedik szakasz zarándokai Rákoskeresztúr és Kerepes között húsz kilométeres távot tesznek meg. Az út során lehetőség nyílik az imára és a beszélgetésre egyaránt, míg az érintett plébániákon a helyi hívek lelkesen és frissítővel várják a zarándokokat.

Rákoskeresztúrról a Pesti út mentén indul menet. Ez forgalmas útszakasz, ahol lehetőség nyílik az utca embere előtt is tanúságot tennünk a templomi zászlókkal, énekekkel. Első állomás a rákosligeti templom. Innen rövid ima, pihenés és pogácsázás után indulnak tovább Cinkotára. Errefelé a természet szépségeiben gyönyörködhetünk, mert áthaladunk a Naplástavi tájvédelmi körzeten. Itt szoktunk imádkozni a városért. Cinkotára érve a helyi hívek ebéddel várják a fáradt vándorokat.

Kis utcákon, majd a 3-as főúton haladva Kistarcsa a következő megálló. Itt először a kórház előtt állunk meg a betegekért imádkozni. A következő állomás az egykori internálótábor, ahol megemlékezünk a kommunista diktatúra áldozatairól. A kistarcsai templomban elimádkozzuk az irgalmasság rózsafüzérét, majd rövid pihenő után indulunk Kerepesre, ahol az első szakasz zarándokaival közösen veszünk részt a szentmisén.

*Gábor*

Az élő rózsafüzér valójában imádságos kirándulás, vagyis az imádságon túl a közösségteremtés, az emberek közti kapcsolatépítés is a célja. A közös ima megnyitja az ég kapuit. A résztvevők azért imádkoznak, hogy omoljanak le a lelki falak, amelyek a város lakóit Istentől és egymástól, a boldogabb élettől elválasztják.

Hatházy Juhász Erzsébet a következőképp foglalta össze, mit jelent neki az élő rózsafüzér: „Amikor először vállaltam a szervezését, minden új volt. Hónapokon keresztül igyekeztem a tölem telhetőt megtenni. Eljött a zárándoklat előtti utolsó éjszaka. Rémálmom volt: állok a bazilika bejárata előtt, kezemben a zárándokok feszülete. Egyedül vagyok. Nem jön senki... Akkor egyedül járom be az egyes szakasz útvonalát, határoztam el álmomban. Amikor reggel ott álltam a bazilika előtt, sírva fakadtam, látva, hogy egymás után jönnek a zárándokok. Nagyon sokan. Köszönöm Istenem, hogy nem hagytál el, azóta sem!”